

Judi emma küsis inmetellemisega : „Kuida sa wõid ühhe iggapäwase palweramato pandiks panna! Kust sa siis tahhad luggeda, ni kuu kui ramatut polle so käes?“

Risti naene ütles: „Jah, eks olle küll halle luggo, agga minna ei wõi parrata: mul polle ennam muud asja pandiks panna ihho hinge tagga. Easte küssendamine küssub mo hinge rinnust wälja. Eile õhto heitsid keik neljakeste nuttes sömatta maggama. Minno mees läks Sakjamale linnast riet müüma. Enne kui ta hinda taggasi toob, on wahhest lapsed jo nälja surma läinud. — Kulla emmale, wõtke ikka se lord ramat pandiks, ja andke mulle rahha selle wasto: lapsed surewad!“

Judi emma küsis: „Paljaks tahhad laenata?“

Teine wasto: „Kui ma wõiksin ühhe hõbberubla sada, siis aiaksin ehk waest wiisi läbbi, fenni kui mees kaubahinnaga koio tulleb.“

Judi lest ütles: „Säh sulle laks hõbberubla, teine laenuks, teine Summala pärast. Kui so mehhe kaup saab hästi korda läinud, eks sa siis to selle ühhe hõbberubla laenorahha ka ilma pandita jälle mo kätte. Agga palweramatut ei tohi minna mitte pandiks wõtta, se olleks pat Jehowa ees, kes Pea kohhal on! — Wi omma ramat koio, ja loe seält seest omma palweid!“

Nenda teggi üks Judi lestnaene, kes ennast omma mehhe surma järrel sest üllespiddas, et ta intressi peäle rahha wäljalaeas. —